

JEROEN SALET IS DE UITVAARTVERZORGER VAN SALET UITVAARTVERZORGING IN ROTTERDAM EN OMSTREKEN.

SALET UITVAARTVERZORGING HEEFT ALS MISSIE: EEN MOOI EN GEDENKWAARDIG AFSCHEID VOOR IEDEREEN. OM DIT TE BEREIKEN GEEFT JEROEN TIPS EN AANKNOPINGSPUNTEN DIE BETREKKING HEBBEN OP ZIJN VAKGEBIED.

ZIE WWW.SALETUITVAARTVERZORGING.NL

24/7 PARAAT

EEN DAGJE UIT HET LEVEN VAN EEN UITVAARTVERZORGER

Als uitvaartverzorger ben je eigenlijk 24 uur per dag en zeven dagen per week paraat en beschikbaar om anderen te ondersteunen. Ik krijg op verjaardagen dan ook regelmatig de vraag van vrienden hoe wij daarmee omgaan als gezin. Natuurlijk hebben wij bijna dagelijks te maken met mensen die rouwen en treuren om een overledene en het kan haast niet anders dat dit een impact heeft op je persoonlijke leven. Desondanks wil ik erop wijzen, dat het beroep van uitvaartverzorger een mooi en dankbaar beroep is. Wij bieden de nabestaanden troost door als een rots in de branding ondersteuning te bieden en alles in goede banen te leiden, zodat zij zich kunnen focussen op het verwerkingsproces.

Maar het is soms ook als gezin alle zeilen bijzetten en flexibel zijn om de balans tussen werk en privé goed te houden. Gelukkig heb ik een fantastische vrouw en fantastische kinderen die letterlijk en figuurlijk achter mij staan. Ze weten dat papa er 's ochtends niet altijd is om ze naar school te brengen. Of dat papa er niet elke avond tijdens het avondeten bij is. Maar die tijd halen we als gezin gewoon op andere momenten in. Uitvaartverzorger zijn betekent bijvoorbeeld dat als we ergens heen gaan, bijvoorbeeld het strand of naar het theater, we met twee auto's gaan. Ik kan namelijk zomaar een telefoontje krijgen en weggeroepen worden.

'Maar hoe ziet zo'n dag als uitvaartverzorger er nu echt uit?', vraagt een vriend nogmaals op de eerder genoemde verjaardag. Wel er zijn zo van die dagen, dat je te weinig uren in een dag hebt. Zoals bijvoorbeeld vorige week. De woensdag zit erop en nadat ik na een lange dag net fris gedoucht in bed kruip, gaat de telefoon. Het is iets na middernacht, dus technisch gezien is het al donderdag. Snel weer gel in mijn haar en mijn kostuum aan. Ik loop zachtjes de trap af om de kinderen niet wakker te maken, want het is immers een normale schoolweek.

Als ik aankom bij de mevrouw die mij heeft gebeld, is de huisarts net weg. Hij heeft zoals gebruikelijk is de overlijdensformulieren ingevuld en achtergelaten. Mevrouw is in tranen en enigszins in shock. Haar man was nog maar 77 en zo gezond als een vis. Ik probeer haar te troosten en tijdens het persoonlijke gesprek dat volgt, geven wij met elkaar vorm aan de uitvaart. Wij bespreken en plannen tijdens dat gesprek alle wensen van de overledene en de nabestaanden. Vervolgens stel ik direct een kostenbegroting op, zodat mevrouw weet waar zij aan toe is en niet achteraf geconfronteerd wordt met de kosten. Voor veel mensen komt het overlijden onverwacht. Vaak is er geen wilsverklaring, geen uitvaartverzekering en bovendien moet er in korte tijd veel worden geregeld. De wijzers van de klok staan op 04.47 uur als ik afscheid neem van mevrouw.

Ik rijd weer naar huis en omdat ik toch wakker ben, begin ik alvast aan het ontwerp van de rouwkaart. Als ik de drukproef per e-mail verstuur is het inmiddels zeven uur. Het gezin Salet wordt langzaam wakker en treft mij aan de keukentafel aan. De 'goedemorgens' worden uitgewisseld en na het ontbijt breng ik de kinderen naar school. Aansluitend rijd ik door naar de gemeente om aangifte van het overlijden te doen. Snel weer naar huis om de laatste voorbereidingen voor een uitvaart die vanmiddag staat gepland te doen.

Rond het middaguur ga ik naar het uitvaartcentrum toe. De uitvaart begint pas om 13:30 uur, maar ik ben graag ruim op tijd om alles te controleren. Werkt alle audiovisuele apparatuur, zijn de juiste consumpties aanwezig, staan er voldoende stoelen voor de genodigden. Het zijn namelijk de kleine dingen die een uitvaart tot een 'succes' maken. De uitvaart verloopt voorspoedig en zonder problemen. Het was zeer bijzonder en met een tevreden gevoel kijk ik terug op de uitvaart, omdat ik weet dat een mooi afscheid de nabestaanden helpt met de rouwverwerking. Als alles voorbij is bedanken de nabestaanden mij en dat is precies wat dit beroep zo mooi maakt, de dankbaarheid van de nabestaanden.

Half vijf stap ik de auto uit. Ruim op tijd voor het avondeten. Als het toetje op is, ga ik nog even de administratie en de boekhouding doen. Nadat de kinderen naar bed zijn, praat ik met mijn vrouw nog even na over de afgelopen dag en bekijkten wij de agenda voor de komende dagen. Aankomende zaterdag staat een familie uitje op de agenda, spannend, gaan wij met z'n allen of word ik weggeroepen om te werken?